

Brabantse Uitkeringsgerechtigden Samen Burgerkracht Uit Samenwerking.

Brabantse Koepelorganisatie BUS, Hoefstraat 175, 5014 NK Tilburg
Contacten: per e-mail: info@debus.nl en voor info: web: www.debus.nl

Hoe je zorgmijders met succes benadert: 'Zij willen best hulp maar ándere hulp'.

Zorgmijders zijn vaak mensen die vast gelopen zijn in het leven. Hoe dat komt? Daar kunnen allerlei redenen en oorzaken voor zijn. Zo kan het zijn dat mensen binnen korte tijd te maken hebben gekregen met meerdere grote verliezen: van een baan, partner en kind. Anderen hebben een aandoening, zoals autisme of een lichte verstandelijke beperking of trauma. Zij hebben allee gemeen dat ze in een negatieve spiraal zijn beland.

Negatieve spiraal:

In ons land neemt het aantal politiemeldingen van mensen met verward en/of onbegrepen gedrag toe. De dagelijkse praktijk waarin je mensen tegenkomt met onbegrepen gedrag is buitengewoon uitdagend. Het betreft onder mee mensen met dementie, verstandelijke beperkingen, verslavingsproblematiek en degenen die betrokken zijn bij ggz-trajecten en dak en thuislozen.

De vraag is, hoe kun je deze mensen benaderen en wel zo dat je hen op ene positieve wijze weet te bereiken? Als je deze mensen hebt bereikt hoe wordt er dan voor de juiste hulpverlening ingezet.

Van belang om een positieve slag te kunnen maken is, een verbetering van samenwerking met derden zoals de politiek maar ook met de hulpverlening.

Voor de hulpverlening zullen vragen zoals: hoe gaan je om met tegenstrijdige belangen. hoe doorbreek je de weerstand bij de zorgmijder als ze dingen moeten doen die ze niet willen of nog niet haalbaar , uitvoerbaar zijn. Daar antwoorden voor te vinden is het allerbelangrijkste voor de hulpverlening, om het vertrouwen bij de zorgmijder terug te winnen.

Zorgmijders zijn vaak teleurgesteld in hun omgeving, drijven steeds verder af van de maatschappij, hanteren eigen normen, hebben een eigen wereldbeeld. En dan komt op een gegeven moment de hulpverlening aan de deur. Dit alles ten gevolge van o.a. aanhoudende overlast, stand of verwaarlozing, die familie of naaste en of burens hebben ervaren. In de praktijk is het vaak zo, dat de Zorgmijders zich overvallen voelt als een hulpverlener voor de deur staat, hij of zij zich gaat verzetten en niet lijkt open te staan voor hulp.

Andere zorgvragers:

Eigenlijk zijn er twee groepen zorgmijders is komen vast te staan. De ene groep vermijdt alle contact. Dat zijn degenen waar de familie, naaste of hulpverlening, door de brievenbus roept, op het raam bonst, maar waar geen reactie op komt of niet wordt opengedaan Dan is er ook een groep, die open staat om de hulpverlening in huis toe te laten, gezellig een praatje maakt, maar over de zorg die noodzakelijk is om te ontvangen zegt: die wil ik niet die heb ik niet nodig en mijden zo de noodzakelijke zorg.

In de hulpverlening wordt ervaren dat men steeds vaker lukt om de mensen uit beide groepen te bereiken maar ook met hen in gesprek te kunnen gaan. De hulpverlening vindt dan ook dat de term 'zorgmijders' niet klopt maar de term 'andere zorgvragers' een betere term is in deze. Want in de praktijk blijkt steeds vaker, dat deze mensen (zorgmijders) best zorg of begeleiding wensen maar op een andere manier.

Een goed voorbeeld in deze is: Er zijn mensen die aangeven: 'Ik wil geen hulpverlener, ik wil gewoon hulp'.

Angst, wantrouwen en regie:

Van belang is hoe de hulpverlening de zorgmijder benadert. Het begint al hoe je als hulpverlener tracht in huis van de zorgmijder te komen. Met de aankondiging: 'ik ben de hulpverlener en kom vervolgens met akte-tas en computer binnen en zeg dat we gaan praten over de zorgplannen, dat zal zonder meer een hoop weer-stand bij de zorgmijder oproepen. Zo moet de zorgverlener zich dan ook niet meer presenteren. Een zorgver- lener die weet hoe hij/zij te werk moet gaan, maakt kennis met de zorgmijder en geeft aan: 'Ik kom niet om problemen op te lossen ik kom voor jou'.

Deze wijze van het eerste contact zal door de zorgmijder als positief worden ervaren.

Voor de zorgmijder zijn drie kernwaarden belangrijk, angst, wantrouwen en regie.

Zorgmijders zijn angstig door wat er op ze afkomt. Het kost moeite om aangehaakt te blijven bij de samenleving. Verder is hun netwerk meestal klein of hebben ze deze niet dit door alles wat zich heeft voorgedaan. Daarbij komt ook, dat de zorgmijder zijn leven heeft ingericht op wantouwen naar iedereen. Daarnaast wil men zelf de regie hebben en behouden.

Wil je de zorgmijder blijven bereiken, dan zal je met al deze aspecten, gedurende de periode dat je in gesprek bent met hem/haar, daar rekening mee moeten houden. Toon in eerste instantie begrip voor de keuzes die de zorgmijder heeft gemaakt, tracht niet meteen alles overhoop te halen maar ga voor gezamenlijk kiezen naar een weg om te komen tot oplossingen. Door deze werkwijze te hanteren neem je de angst weg bij en geef je een stuk van de regie in handen van de zorgmijder.

Behoudt van regie door de zorgmijder:

Als er duidelijkheid is gegeven over, waarom je als hulpverlener er graag voor de zorgmijder wilt zijn, zal deze zorgmijder na verloop van tijd er vertrouwen in hebben, zeker als je de zorgmijder in alles betreft en meeneemt in besluiten die moeten worden genomen. Het kan zijn dat je als hulpverlener in gaat zien dat het eigenlijk anders moet, toch zal je als hulpverlener het geduld en respect moeten kunnen opbrengen om het zo te doen zoals de zorgmijder wenst, waarbij je als hulpverlener wel sturend een bijdrage kunt leveren. Met deze werkwijze ziet de zorgmijder dat hij de regie in handen heeft en dat is voor de zorgmijder heel belangrijk. Daar is het ook om te doen om gedurende het hulpverleningstraject dat te kunnen komen wat je als zorgverlener voor ogen hebt.

Het kan ook mis gaan:

Het gaat soms ook mis. Het kan gebeuren dat in de beleving van de zorgmijder dingen gebeuren die hij/zij niet wenselijk achten waardoor de zorgmijder vreselijk boos kan worden, bedreigingen gaat uiten of geweld niet schuwt. Dan moet je als hulpverlener de vraag stellen, wat heb ik verkeerd gedaan, heb ik zijn regie afgenomen. Vaak heeft de zorgmijder gedurende de situatie die uit de hand kan lopen, ook al signalen afgegeven die je als zorgverlener dient te herkennen en afhankelijk van de ontstane situatie voorziet van reacties die jij als zorgverlener wenselijk en noodzakelijk acht. Gedrag van de zorgmijder moet je als zorgverlener kunnen lezen. Als je het tijdig inziet kun je sturen en waarschijnlijk escalaties voorkomen.

Zorgspagaat:

Als zorgverlener kan het gebeuren dat je vaak in een 'Zorgspagaat' terecht komt. Enerzijds kun je te maken krijgen met eisen van financiers, zorgkantoor, zorgverzekeraars, gemeente en met de regels die voor jou gelden als zorgverlener. Instanties willen vaak zaken en afspraken op schrift geregeld en vastgelegd willen zien. Anderzijds heb je als zorgverlener te maken met de uitvoering van je zorgplan en afspraken die je met de zorgmijder bent overeengekomen. Dat alles kan leiden tot de nodige spanning. Het is zaak om daar de zorgmijder geen onderdeel van te laten zijn. Het is aan de zorgverlener om te komen met oplossingen die de hulpverlening niet in de weg staat en waar instanties mee kunnen leven. al met

Creativiteit:

Regels die er zijn moeten er zijn voor mensen. Werken ze niet, dan zal creatief met die regels moeten worden omgegaan. Het doel moet zijn: De hulpverlening moet er zijn voor de mensen die weer een leven kan leiden en waar ik als hulpverlener een belangrijke schakel in moet zijn omdat te realiseren. Het is van belang dat er gedurende het zorgtraject contact is met de zorgmijder, de zorgverlener moet de zorgmijder blijven zien en moet horen hoe de zorgmijder denkt over het traject welke is ingezet. Het ontvangen van feedback is belangrijk, pas als je met iemand bent, kun je er voor iemand zijn.

BUS merkt op:

Iedereen kan en zou de rol van zorgverlener voor zijn/haar rekening kunnen nemen. Wat van belang is als we ons daar toe geroepen voelen, dat we onze grenzen aangeven en zorg dragen dat we onze ervaringen en bevindingen kunnen delen. Delen in de zin van, meer kennis opdoen en inzichten verkrijgen om zo aan de weet te komen hoe anderen in dergelijke situaties zouden handelen of te werk zouden gaan. Voorkom dat je je zelf overbelast of te veel aan verantwoordelijkheid op je neemt, dat is nooit goed daar is niemand mee geholpen.

Bron: Zorg en Welzijn en BUS